

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Det er arbejdsgiverens pligt at sørge for, at arbejdsforholdene er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige. Sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige arbejdsforhold indebærer bl.a., at de ansatte ikke i deres arbejde udsættes for sådanne påvirkninger, at evnen til at forplante sig og føde sunde børn nedsættes eller ødelægges (reproduktions-skader).

Arbejdsbetingede reproduktionsskader er således en erhvervssygdom på linje med de øvrige erhvervssygdomme og som sådan omfattet af arbejdsmiljølovgivningens bestemmelser, herunder bestemmelserne om arbejdsgiverens pligter. Arbejdsskadeforsikringsloven omfatter imidlertid ikke skader, der opstår på andre personer end selve arbejdstageren, og der er således ikke mulighed for at få udbetalt erstatning, selv om det med stor sikkerhed kan påvises, at skaden stammer fra moderens arbejdsmiljø.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at fostre bør være omfattet af arbejdsskadeforsikringsloven.

Hvis et barn har pådraget sig en arbejdsskade, kan den enten være sket hos faderen eller moderen før befrugtningen (henholdsvis på sædcellen eller ægcellen) eller hos moderen i graviditeten. Både ægceller og sædceller og fostre er en del af kroppen. Disse dele af kroppen må ligestilles med andre dele af kroppen, f.eks. nyre, lever eller hjerne.

Disse vitale dele af kroppen kan ikke fjernes eller tages af, inden man går på arbejde. Der er derfor heller ingen begrundelse for at forholde sig anderledes til ægceller, sædceller eller fostre end til andre organer.

Forslagsstillerne er opmærksom på, at bevisbyrden i sådanne sager kan være meget vanskelig, men det er en forudsætning for at få disse sager anerkendt som arbejdsbetingede skader, at det slås fast i loven, at de henhører under arbejdsskadeforsikringsloven.

Til nr. 2 og 3

Udtrykket »andet tab« omfatter udgifter, som skadelidte har i tiden umiddelbart efter skaden, men hvis størrelse og sammenhæng med skaden måske vanskeligt kan dokumenteres. Udtrykket er endvidere anvendt for at udelukke en for restriktiv praksis med hensyn til erstatning for helbredelsesudgifter.

Reglerne for svie og smerte er overført fra lov om erstatningsansvar og har samme indhold som i nævnte lov.

Til nr. 4

Med lovforslaget ophæves reglen om, at den løbende ydelse ved fuldstændigt tab af erhvervsevne højst kan udgøre $\frac{3}{4}$ af skadelidtes årsløn. Samtidig ophæves reglen om fastsættelse af erstatning i forhold til det procentvise tab af erhvervsevne, idet der i højere grad skal tages hensyn til de faktiske muligheder for at udnytte en eventuel resterhvervsevne. Der ydes herefter i princippet fuld erstatning for indtægtstab fra første dag i forbindelse med en arbejdsskade.

Til nr. 5

For at sikre den skadelidte overblik over sin økonomiske situation og motivere vedkommende til at indgå i et omskolings- eller revalideringsforlig udbetales erstatningen (eventuelt forskud herpå) allerede fra tidspunktet for arbejdsskadens indtræden.

Til nr. 6

Erstatning for varigt mén fordobles.

Til nr. 7

Overgangsbetøb til efterladt ægtefælle fordobles.

Til nr. 8

Reglerne for fastsættelse af løbende årlig ydelse og af kapitalerstatning gøres ensartet, således at modtagere af sidstnævnte ikke som nu stilles ringere end modtagere af en løbende ydelse.